

W przypadku udzielenia na pytanie pierwsze odpowiedzi twierdzącej:

Czy sąd krajowy powinien uwzględnić niezgodność z prawem wspólnotowym tego rodzaju zobowiązania, które odpowiadają treści prawa krajowego, w ramach postępowania o zatwierdzenie zobowiązania operatora sieci połączeń do udziału w kosztach?

⁽¹⁾ Dz.U. L 192, str. 10

⁽²⁾ Dz.U. L 199, str. 32

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato (Włochy) w dniu 21 marca 2007 r. — Salvatore Aiello i in. przeciwko Comune di Milano, Sindaco del Comune di Milano, Comitato tecnico-scientifico per l'emergenza del traffico e della mobilità nella città di Milano, Provincia di Milano, Regione Lombardia, Ministero delle infrastrutture e dei trasporti, Ministero dell'interno, Presidenza del Consiglio dei Ministri, Euromilano s.p.a., Metropolitana milanese s.p.a.

(Sprawa C-156/07)

(2007/C 140/15)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Consiglio di Stato

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Salvatore Aiello i in.

Strona pozwana: Comune di Milano, Sindaco del Comune di Milano, Comitato tecnico-scientifico per l'emergenza del traffico e della mobilità nella città di Milano, Provincia di Milano, Regione Lombardia, Ministero delle infrastrutture e dei trasporti, Ministero dell'interno, Presidenza del Consiglio dei Ministri, Euromilano s.p.a., Metropolitana milanese s.p.a.

Pytania prejudycjalne

1) Czy art. 2 dyrektywy 337/1985 ⁽¹⁾ w części stanowiącej, iż podlegają ocenie wpływu na środowisko przedsięwzięcia mogące znacząco oddziaływać na środowisko naturalne oraz że przedsięwzięcia te są zdefiniowane w art. 4, należy interpretować: w ten sposób, iż jakiegokolwiek przedsięwzięcie, które znacząco oddziałuje na środowisko, podlega ocenie wpływu na środowisko, nawet jeśli nie zostało ono wymienione w załącznikach I lub II do dyrektywy; czy też w odmienny sposób, iż podlegają ocenie wpływu na środowisko jedynie przedsięwzięcia, o których mowa w załącznikach I i II do dyrektywy?

2) Czy art. 4 dyrektywy 337/1985 — w zakresie w jakim pozostawia państwom członkowskim możliwość decydowania o konieczności dokonania oceny wpływu na środowisko przedsięwzięć z załącznika II w każdym poszczególnym przypadku z osobna lub według wcześniej ustalonych kryteriów, biorąc pod uwagę również kryteria, o których mowa w załączniku III — nakłada na państwa członkowskie obowiązek czy też stwarza im jedynie możliwość brania pod uwagę wszystkich kryteriów, o których mowa w załączniku III do dyrektywy?

3) Czy uchwalony przez ustawodawcę włoskiego art. 1 [dekretu Prezydenta Republiki] z dnia 12 kwietnia 1996 r. stanowi właściwą transpozycję art. 4 dyrektywy 337/1985 i jej załącznika III, skoro w przedmiocie poddawania przedsięwzięć z załącznika II do dyrektywy ocenie wpływu na środowisko nie przewiduje on kryterium kumulacji przedsięwzięcia z innymi przedsięwzięciami, o którym mowa w załączniku III do dyrektywy?

⁽¹⁾ Dz.U. L 175, str. 40.

Skarga wniesiona w dniu 23 marca 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Austrii

(Sprawa C-161/07)

(2007/C 140/16)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: E. Traversa i G. Braun, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Austrii

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że w zakresie w jakim dla dokonania wpisu spółki w rejestrze handlowym na wniosek obywateli nowych państw członkowskich — z wyjątkiem Malty i Cypru — ustanowiony został wymóg stwierdzenia prowadzenia przez nich działalności na własny rachunek przez przedsiębiorstwo usług pośrednictwa pracy (Arbeitsmarktservice) lub w drodze przedłożenia zaświadczenia o zwolnieniu, przy czym dla stwierdzenia działalności na własny rachunek wspólników spółki osobowej oraz udziałowców mniejszościowych spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, którzy, zwykle w ramach stosunku pracy, świadczą pracę na rzecz spółki, należy przeprowadzić postępowanie ustalające, w okresie trwania którego, maksymalnie trzech miesięcy, praca na własny rachunek nie może być wykonywana, Republika Austrii naruszyła art. 43 WE
- obciążenie Republiki Austrii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Artykuł 43 ust. 1 WE gwarantuje każdemu obywatelowi państwa członkowskiego prawo prowadzenia działalności gospodarczej w innym państwie członkowskim w celu podjęcia i wykonywania w tym państwie działalności na własny rachunek, oraz zakładania w innym państwie członkowskim spółek i prowadzenia przedsiębiorstw. Jako wyraz ogólnego zakazu dyskryminacji, ustanowionego w art. 12 WE, art. 43 WE zakazuje dyskryminacji ze względu na przynależność państwową osób działających na własny rachunek. Nakaz równego traktowania względem własnych obywateli został wyrażony w art. 43 ust. 2 WE. Zgodnie z tym swoboda przedsiębiorczości obejmuje prawo do podjęcia i wykonywania każdego rodzaju działalności na własny rachunek oraz do zakładania i zarządzania przedsiębiorstwami, a zwłaszcza spółkami, na terytorium każdego innego państwa członkowskiego, na warunkach określonych przez ustawodawstwo państwa przyjmującego, które obowiązują względem obywateli tego państwa.

Na potrzeby dokonania wpisu spółki założonej zgodnie z przepisami prawa austriackiego na wniosek obywatela państw członkowskich Unii Europejskiej, które przystąpiły do niej w dniu 1 maja 2004 r. — z wyjątkiem Malty i Cypru — austriackie sądy właściwe w przedmiocie dokonywania wpisu wymagały stwierdzenia prowadzenia przez niego działalności na własny rachunek. Decydujący dla odróżnienia pomiędzy działającymi na własny rachunek i pracownikami zależnymi jest „rzeczywisty przedmiot działalności z gospodarczego punktu widzenia”. Zgodnie z przepisami prawa austriackiego w szczególności wspólnicy spółki osobowej oraz udziałowcy spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, mający udziały mniejsze niż 25 %, którzy, zwykle w ramach stosunku pracy, świadczą pracę, są uważani za pracowników zależnych. Domniemanie to obowiązuje do czasu stwierdzenia przez regionalny oddział przedsiębiorstwa usług pośrednictwa pracy, na wniosek wspólnika, że wspólnik ten ma decydujący wpływ na zarządzanie spółką. Obowiązek przedstawienia dowodu wykonywania działalności na własny rachunek spoczywa na wnioskodawcy. Do czasu stwierdzenia prowadzenia przez niego działalności na własny rachunek w formie decyzji, maksymalnie jednak podczas trzech miesięcy, zainteresowani nie mogą prowadzić swojej działalności.

Przepis ten jest niezgodny ze swobodą przedsiębiorczości ustanowioną w art. 43 WE. Utrudnia on osobom działającym na własny rachunek, pochodzącym z jednego z ośmiu nowych państw członkowskich, korzystanie z przysługującej im swobody prowadzenia w Austrii działalności gospodarczej, znacznie utrudniając im założenie spółki bez uzasadnienia. Nawet jeśli prawdziwe byłoby, że przedmiotowy przepis ma jedynie ograniczony zakres zastosowania, nie powoduje to utraty przez ten przepis charakteru dyskryminującego. Nawet jeśli obywatele tych ośmiu państw nie zawsze i nie bez wyjątku musieli składać odnośny wniosek, decydujące jest, że obywatele austriaccy oraz obywatele pozostałych państw członkowskich *nigdy* nie musieli go składać. Przepisy przejściowe traktatów akcesyjnych przewidują przy tym ograniczenia jedynie w odniesieniu do swobody przepływu pracowników. Właśnie w odniesieniu do swobody przedsiębiorczości takie ograniczenia nie istnieją. To że przedmiotowe uregulowanie, zgodnie z jego *ratio legis*, ma na celu zapobieżenie obchodzeniu przepisów przejściowych dotyczących swobody przepływu pracowników i nie ma na celu ograniczenia swobody przedsiębiorczości w żaden sposób nie zmienia tego, że przepis ten skutkuje ograniczeniem swobody przedsiębiorczości.

Zgodnie z art. 46 WE ograniczenia swobody przedsiębiorczości mogą być uzasadnione jedynie względami porządku publicznego, bezpieczeństwa publicznego lub zdrowia publicznego oraz, pod warunkiem, że nie chodzi o środki mające charakter oczywiście dyskryminujący, innymi nadrzędnymi wymogami interesu publicznego. Stanowiąc ograniczenie podstawowej swobody środki te muszą jednak być w stanie zapewnić osiągnięcie celu, do którego zmierzają i nie mogą wykraczać ponad to, co jest niezbędne dla jego zrealizowania. Przedmiotowe uregulowanie austriackie nie spełnia tych wymogów dotyczących uzasadnienia.

Nie ma bowiem podstaw aby przyjąć, że obchodzenie przepisów przejściowych, którego obawia się rząd austriacki, przez obywateli odnośnych ośmiu państw członkowskich mogłoby osiągnąć taką skalę, że funkcjonowanie austriackiego rynku pracy zostałoby rzeczywiście poważnie zagrożone. Ponadto obydwa kryteria oceny rodzaju zatrudnienia — rodzaj świadczonej pracy oraz wpływ na zarządzanie spółką — nie są właściwe dla odgraniczenia pracy zależnej od pracy na własny rachunek. W przedmiocie niezbędności ograniczenia, należy zauważyć, że z uzasadnienia przedstawionego przez rząd austriacki nie wynika, dlaczego następcza kontrola po dokonaniu wpisu spółki do rejestru, stanowiąca łagodniejszy środek, nie mogłaby zapewnić osiągnięcia zakładanego celu.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Corte suprema di cassazione (Włochy) w dniu 26 marca 2007 r. — Amplificativa Srl, Amplifin SpA przeciwko Ministero dell'Economia e delle Finanze, Agenzia delle Entrate

(Sprawa C-162/07)

(2007/C 140/17)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Corte suprema di cassazione (Włochy)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Amplificativa Srl, Amplifin SpA

Strona pozwana: Ministero dell'Economia e delle Finanze, Agenzia delle Entrate

Pytania prejudycjalne

1) Czy art. 4 ust. 4 akapit ostatni szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG (¹) z dnia 17 maja 1977 r. należy interpretować jako przepis, który nie jest wystarczająco dokładny i który pozwala państwom członkowskim na stosowanie systemu tam przewidzianego w szczególnych przypadkach powiązań gospodarczych, finansowych lub prawnych pomiędzy różnymi podmiotami, czy też jako przepis wystarczająco dokładny, który w sytuacji, gdy państwo członkowskie postanowiło ustanowić taki system, zobowiązuje to państwo, by przewidziało ono jego stosowanie we wszystkich przypadkach, w których występują więzi tam opisane?